

AZ AUGUSZTUS SOK TEKINTETBEN NEVEZETES HÓNAP...

Talán els sorban a nemzeti ünnep a 20-a jut eszünkbe. De talán a diákok számára a nyár végét, a szabadság, a sokáig alvás, az üdülés, a bulik végét jelentik.

De én egy másik emléknaphoz szeretném a figyelmet fordítani. Ugyanis augusztus 30-a az elt ntek világnapja. Sok ember számára szomorúság, amikor szerettei t nnek el. Talán természeti csapás, er szak, katasztrófák, kétségbeesjt élethelyzetek következtében. Számukra a szomorúság napja.

De vajon gondoltunk-e már arra, hogy kik azok a személyek, akik a környezetünkben, baráti társaságunkból, családjunktól t ntek el, mert nem figyeltünk rájuk, mert nem voltunk megenged ek velük, nem tör dtünk velük, az érzéseikkel, a lelkükkel, a szükségükkel...?

Milyen felemel pillanat lehet az újbóli egymásra találás, a megbocsátás, a szeretet, az elfogadás, azok számára, akik a mi számunkra vesztek el?

Tudod, nem kerül nagy er feszítésbe, nagy költségbe, egy kedves szó, egy megemlékezés, egy közeledés a számunkra elveszettek felé!? Az öröm okozása, talán soha nem volt olyan könny , mint a számunkra elveszettek ismételt megtalálása, felfedezése... Annál is inkább, mert Jézus azt mondta: „Mindenben példát adtam nektek...” "Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetelem velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtér b nösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre." Lukács 15, 4-7.

Jézus ezt tette értünk. Talán egy-egy számunkra elveszett embertársunkért nem tehetnénk mi is valamit? A nyárból nem sok van már hátra, legyen ez a megtalálások, az egymásra találások ünnepe a számunkra és az elveszettek számára!

Áldott keresést, és találást kívánok!